

- 4) Czy decyzja 2011/278/UE jest nieważna i narusza art. 290 TFUE i art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, w zakresie w jakim jej art. 15 ust. 3 zmienia art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE lit. a) i b) w ten sposób, że zastępuje odniesienie do „instalacji, które nie są objęte ust. 3” odniesieniem do „instalacji, które nie są wytwórcami energii elektrycznej”?
- 5) Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza art. 23 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, w zakresie w jakim owa decyzja nie została przyjęta na podstawie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, przewidzianej w art. 5a decyzji Rady 199/468/WE i art. 12 rozporządzenia 182/2011/UE?
- 6) Czy art. 17 europejskiej karty praw podstawowych należy rozumieć w ten sposób, że wyklucza on zatrzymanie przydziału bezpłatnych uprawnień w oparciu o bezprawne obliczenie międzysektorowego współczynnika korygującego?
- 7) Czy art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE samodzielnie lub w związku z art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE należy rozumieć w ten sposób, że wyklucza on zastosowanie przepisu krajowego, który przewiduje stosowanie bezprawnie obliczonego międzysektorowego współczynnika korygującego tak, jak został on ustalony w art. 4 decyzji 2013/448/UE i w załączniku II do niej, do przydziału bezprawnych uprawnień w państwie członkowskim?
- 8) Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, w zakresie w jakim włącza ona tylko emisje z instalacji, które należały do systemu wspólnotowego od 2008 r., tak że wyłącza ona emisje związane z działaniami należącymi do systemu wspólnotowego od 2008 r. (w zmienionym załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE), jeżeli działania te miały miejsce w instalacjach, które należały do systemu wspólnotowego przed 2008 r.?
- 9) Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, w zakresie w jakim włącza ona tylko emisje z instalacji, które należały do systemu wspólnotowego od 2013 r., tak że wyłącza ona emisje związane z działaniami należącymi do systemu wspólnotowego od 2013 r. (w zmienionym załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE), jeżeli działania te miały miejsce w instalacjach, które należały do systemu wspólnotowego przed 2013 r.?

-
- ⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 240, s. 27.
 - ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. L 275, s. 32.
 - ⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 130, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 8 maja 2014 r. – Eurogate Distribution GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-
Stadt**

(Sprawa C-226/14)

(2014/C 303/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eurogate Distribution GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Pytania prejudycjalne

1) Czy jest sprzeczne z przepisami dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾ pobieranie podatku VAT w przywozie od towarów, które były przedmiotem powrotnego wywozu jako towar niewspólnotowy, za które jednak powstał dług celny w wyniku naruszenia obowiązku przewidzianego w art. 204 kodeksu celnego⁽²⁾ – tutaj: nieterminowe wykonanie obowiązku polegającego na wpisaniu wyprowadzenia towaru ze składu celnego w przewidzianej w tym celu ewidencji towarowej najpóźniej w momencie jego wyprowadzenia?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy przepisy dyrektywy 77/388/EWG wymagają w takich przypadkach pobrania podatku VAT w przywozie od towarów, czy też państwom członkowskim przysługuje w tym zakresie margines swobody?

oraz

3) Czy podmiot prowadzący skład celny, który na podstawie umowy o świadczenie usług wprowadza do swojego składu celnego towar pochodzący z państwa trzeciego, nie mogąc nim rozporządzać, jest osobą zobowiązaną do zapłaty podatku VAT w przywozie, który powstał w wyniku naruszenia przez ten podmiot obowiązku przewidzianego w art. 10 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 77/388/EWG w związku z art. 204 ust. 1 kodeksu celnego, nawet jeżeli towar ten nie jest używany do celów zawieranych transakcji podlegających opodatkowaniu w rozumieniu art. 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny, Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 12 maja 2014 r. – DHL Hub Leipzig GmbH przeciwko Hauptzollamt Braunschweig

(Sprawa C-228/14)

(2014/C 303/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DHL Hub Leipzig GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Braunschweig

Pytanie prejudycjalne

— Czy podatek VAT w przywozie od towarów, które jako towar niewspólnotowy pod dozorem celnym były przedmiotem powrotnego wywozu, za które jednak powstał dług celny w wyniku naruszenia obowiązku przewidzianego w art. 204 kodeksu celnego⁽¹⁾ – tutaj: brak terminowego zakończenia procedury zewnętrznego tranzytu wspólnotowego poprzez przedstawienie we właściwym urzędzie celnym przed przemieszczeniem do kraju trzeciego – uważa się za nienależny prawnie w rozumieniu art. 236 ust. 1 kodeksu celnego w związku z przepisami dyrektywy 2006/112/WE⁽²⁾, w każdym razie wtedy gdy jako dłużnik do odpowiedzialności zostaje pociągnięty ten, na którym spoczywał naruszony obowiązek, chociaż nie był on uprawniony do rozporządzania towarami?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).